

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 6C/304/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113232408
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Kekely
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2015:5113232408.4

Rozhodnutie

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudcom Mgr. Andrejom Kekelym v právnej veci navrhovateľa: TELERVIS PLUS a. s., so sídlom Staré Grunty 7, 841 04 Bratislava, IČO: 35 717 769, právne zastúpený JUDr. Alanom Strelákom, advokátom s miestom výkonu činnosti Na vřšku 12, 811 01 Bratislava, IČO: 31 819 702, proti odporcom: I. P. O., nar. XX.XX.XXXX, bydliskom U. XXX, XXX XX U., štátny občan SR, II. W. N., nar. XX.XX.XXXX, bydliskom B. I. XX, XXX XX U., štátny občan SR, o zaplatenie 2.293,04 eur s prísl. a zmluvnými pokutami takto

rozhodol:

Odporcovia I. a II. sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi sumu 950,89 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 950,89 eur od 14.06.2012 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Návrh vo zvyšnej časti o zaplatenie sumy 1.510,45 eur spolu s úrokmi z omeškania
- vo výške 9 % ročne zo sumy 2.293,04 eur od 25.12.2011 do 13.06.2012 a
- vo výške 9 % ročne zo sumy 1.342,15 eur od 14.06.2012 do zaplatenia,
zamieta.

O trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti tohto rozsudku.

Určuje, že zmluvná podmienka obsiahnutá v ust. čl. 3 Obchodných podmienok, ktoré boli neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX uzavretej medzi navrhovateľom ako veriteľom a odporcami ako spoludlžníkmi dňa 14.06.2011, v znení: „Zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ dlžník/spoludlžník nespĺní svoj záväzok podľa čl. II. zmluvy o úvere, je veriteľ oprávnený požadovať od dlžníka/spoludlžníka zároveň zmluvnú pokutu za omeškanie vo výške 3,3 % z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov a vo výške 3,1 % z istiny pri úvere poskytnutom na 7 mesiacov, a to za každý aj začatý mesiac omeškania až do zaplatenia celkovej dlžnej čiastky.“ je n e p l a t n á z dôvodu jej neprijateľnosti.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom na začatie konania zo dňa 02.09.2013 podaným na Okresnom súde Žilina dňa 02.09.2013 domáhal vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal odporcov I. a II. spoločne a nerozdielne zaplatiť mu sumu 2.293,04 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2.293,04 eur od 25.12.2011 do zaplatenia a zmluvnú pokutu vo výške 392,70 eur (t. j. mesačná pokuta vo výške 56,10 eur x 7 mesiacov omeškania od decembra 2011 do júna 2012), ako aj nahradiť mu trovy konania vo výške súdneho poplatku a vo výške 237,84 eur titulom náhrady trov právneho zastúpenia. Návrh na začatie konania skutkovo navrhovateľ odôvodnil tým, že dňa 14.06.2011 bola medzi ním a odporcom I. ako dlžníkom a odporcom II. ako spoludlžníkom uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX na čiastku 1.700,- eur za odplatu vo výške 646,- eur. Zmluvou sa odporcovia zaviazali celkovú čiastku vo výške 2.346,- eur uhradiť v 13 mesačných splátkach, a to v prvých troch mesačných splátkach vo výške 8,50 eur a ďalej v pravidelných 10 mesačných splátkach vo výške 232,05 eur. Prvá splátka bola splatná 10. deň po uzavretí zmluvy a každá ďalšia až do úplného zaplatenia bola

splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky, pričom po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplacením splátky je veriteľ oprávnený žiadať vrátenie celej dlžnej sumy spolu s úrokmi, ak sa nedohodnú zmluvné strany inak. Prevzatie finančnej hotovosti potvrdili odporcovia podpisom zmluvy. Odporcovia celkovo do dňa podania návrhu uhradili sumu 52,96 eur, pričom posledná uhradená suma vo výške 35,96 eur bola uhradená dňa 20.01.2012. V súlade s čl. II. zmluvy boli odporcovia povinní hradiť v 13 mesačných splátkach, pričom prvá splátka bola splatná 10. deň po uzatvorení zmluvy, každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Vzhľadom na to, že odporcovia neplnili riadne a včas v zmysle splátkového kalendára, navrhovateľ im oznámil stratu výhody splátok v zmysle ust. § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka. V predžalobnej upomienke zo dňa 27.10.2011 upozornil odporcov na uplatnenie práva žiadať o zaplatenie celej pohľadávky. V oznámení o zosplatnení záväzku zo dňa 23.05.2012 oznámil odporcom, že celý dlh (zahrňujúci nesplatenú časť úveru a odplaty) sa stal splatným ku dňu 24.12.2011. Po zosplatnení záväzku zo zmluvy o úvere bola odporcami uhradená suma 35,96 eur. Ku dňu vypracovania návrhu tak činí dlžná čiastka sumu 2.293,04 eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom spolu s odplatom v celkovej sume 2.346,- eur a čiastkou vo výške 52,96 eur, ktorá bola uhradená odporcami (2.346,- eur - 52,96 eur = 2.293,04 eur). Ďalej navrhovateľ uviedol, že v zmysle bodu 3 Obchodných podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere, sa odporcovia zaviazali uhradiť v prípade porušenia podmienok zmluvy o úvere aj zmluvnú pokutu vo výške vo výške 3,30 % z istiny úveru, a to za každý začatý kalendárny mesiac omeškania až do zaplatenia celkovej dlžnej čiastky, pričom zmluvná pokuta je splatná v okamihu, keď sa odporcovia dostali do omeškania s úhradou ktorejkoľvek splátky. Keďže istina úveru je vo výške 1.700,- eur, tak dohodnutá mesačná zmluvná pokuta je vo výške 56,10 eur (t. j. 3,30 % z 1.700,- eur = 56,10 eur). Vzhľadom na uvedené sú odporcovia podľa zmluvy o úvere povinní uhradiť zmluvnú pokutu vo výške 56,10 eur za každý začatý mesiac omeškania až do zaplatenia celkovej dlžnej čiastky. V zmysle ust. § 3a nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z. si uplatňuje úhradu zmluvnej pokuty až do dosiahnutia maximálnej prípustnej hranice určenej v citovanom ustanovení, t. j. do dosiahnutia výšky poskytnutých finančných prostriedkov, pričom výška sankcií za omeškanie nesmie presiahnuť maximálnu výšku v zmysle ust. § 3a ods. 1 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z. Po dosiahnutí tejto výšky si navrhovateľ uplatňuje úhradu zákonného úroku z meškania v zmysle ust. § 3a ods. 3 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z.

Navrhovateľ k návrhu pripojil fotokópie: zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 14.06.2011, Obchodných podmienok, predžalobnej upomienky - výzvy k úhrade dlžnej sumy adresovanej odporcovi I. zo dňa 27.10.2011 spolu s hromadným poštovým podacím hárkom zo dňa 28.10.2011, predžalobnej upomienky - výzvy k úhrade dlžnej sumy adresovanej odporcovi II. zo dňa 27.10.2011 spolu s hromadným poštovým podacím hárkom zo dňa 28.10.2011, oznámenia o zosplatnení záväzku adresovaného odporcovi I. zo dňa 23.05.2012 spolu s hromadným poštovým podacím hárkom zo dňa 23.05.2012 a oznámenia o zosplatnení záväzku adresovaného odporcovi II. zo dňa 23.05.2012 spolu s hromadným poštovým podacím hárkom zo dňa 23.05.2012.

Odporcovia I. a II. sa k návrhu, ktorý im bol obom riadne doručený dňa 22.11.2013 (doručenky na č. I. 25 spisu), písomne v súdom určenej lehote nevyjadrili.

Navrhovateľ podaním urobeným ústne do zápisnice o pojednávaní dňa 17.01.2014 zobral návrh v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 224,40 eur späť. Na základe tohto dispozitívneho úkonu navrhovateľa súd uznesením č. k. 6C/304/2013-48 zo dňa 12.05.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 04.06.2014, konanie v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 224,40 eur zastavil.

Navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu v podaní zo dňa 27.02.2014 uviedol, že s odporcami uzavrel dňa 14.06.2011 súčasne zmluvu o poskytovaní domáceho servisu, ktorej predmetom je úprava vzájomných práv a povinností zmluvných strán pri využívaní domáceho servisu klientom, pričom služba „Domáci servis“ zodpovedá poskytovaniu konzultačných a nadštandardných služieb, najmä preberanie a zaúčtovanie peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky úveru, vedenie a kontrola splátkového kalendára, upozornenie na termín splátky. Účastníci sa dohodli, že odporcovia za užívanie služby „Domáci servis“ uhradia navrhovateľovi odmenu vo výške 696,15 eur, a to v 3 pravidelných mesačných splátkach vo výške 232,05 eur, pričom termíny splátok boli zmluvne dohodnuté pri preberaní splátok úveru v zmysle zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Z uvedeného jasne vyplýva, že odporcovia si svojim vlastnoručným podpisom na samotnej žiadosti o poskytnutie domáceho servisu dobrovoľne objednali službu „Domáci servis“, ako ďalšiu z portfólia poskytovaných služieb, na základe čoho bola až následne uzavretá zmluva o poskytovaní domáceho servisu. Je zrejmé, že odporcovia si si doplnkovú službu „Domáci servis“ zvlášť a dobrovoľne objednali. Uvedené skutočnosti preukazuje priloženými listinami - samostatnou objednávkou odporcov a samostatnou zmluvou o poskytnutí domáceho servisu. Vzhľadom na to, že poskytovanie služby „Domáci servis“ je predmetom samostatnej objednávky a samostatnej zmluvy, pričom uzavretie zmluvy o poskytovaní domáceho servisu v žiadnom prípade nie

je podmienkou na získanie spotrebiteľského úveru, bol navrhovateľ toho názoru, že táto zmluva nie je predmetom tohto konania. Splatnosť jednotlivých splátok podľa zmluvy o poskytovaní domáceho servisu: 1. splátka - splatnosť dňa 24.06.2011, uhradená dňa 14.06.2011, 2. splátka - splatnosť dňa 24.07.2011, uhradená dňa 14.06.2011 v časti 1,25 eur, uhradená dňa 28.06.2011 v časti 116,76 eur, uhradená dňa 22.07.2011 v časti 114,04 eur a 3. splátka - splatnosť dňa 23.08.2011, uhradená dňa 22.07.2011 v časti 118,01 eur, uhradená dňa 20.01.2012 v časti 114,04 eur. Napokon navrhovateľ v podaní uviedol, že k tomuto príkladu aj zmluvu o obchodnom zastúpení uzavretú s p. T., s ktorým bola spolupráca skončená ku dňu 05.01.2012.

Súd vec prejednal na pojednávaniach dňa 17.01.2014 (za účasti právneho zástupcu navrhovateľa a odporcu I. a podľa ust. § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti navrhovateľa a odporcu II., ktorí o odročenie pojednávania nepožiadali) a dňa 06.03.2015 (za účasti odporcov a podľa ust. § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu, ktorí o odročenie pojednávania nepožiadali, pričom právny zástupca navrhovateľa mal predvolanie na pojednávanie riadne doručené dňa 09.02.2015 - doručka na č. I. 58 spisu). Súd pojednávanie dňa 06.03.2015 odročil v zmysle ust. § 156 ods. 2 O.s.p. na vyhlásenie rozsudku na deň 27.03.2015. Dňa 27.03.2015 bol verejne vyhlásený tento rozsudok.

Navrhovateľ na pojednávaní dňa 17.01.2014 zásadne zotrval na podanom návrhu s výnimkou vyššie spomenutého späťvzatia návrhu v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 224,40 eur. V ďalšom priebehu konania navrhovateľ neprodukoval zásadne inú skutkovú a právnu argumentáciu v spore, ktorá by sa odlišovala od argumentácie uvedenej v jeho písomných podaniach.

Obaja odporcovia sa na pojednávaniach bránili tým, že na svoj záväzok zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere vykonali úhrady vo vyššom rozsahu, ako to uviedol navrhovateľ v podanom návrhu na začatie konania (52,96 eur). V súvislosti s navrhovateľom produkovanou argumentáciou, že úhrady odporcov v ostatnom rozsahu prevyšujúcom sumu 52,96 eur, t. j. v rozsahu sumy 696,15 eur, boli započítané na peňažný záväzok odporcov podľa zmluvy o poskytovaní domáceho servisu zo dňa 14.06.2011, t. j. na úhradu odmeny navrhovateľa vo výške 696,15 eur, odporcovia namietali, že túto zmluvu neuzavreli, že podpisy klientov na predmetnej listine - zmluve o poskytovaní domáceho servisu zo dňa 14.06.2011 nie sú ich pravými podpismi, že o plnenie navrhovateľa podľa tejto zmluvy neprejavili záujem a predmetnú zmluvu o poskytovaní domáceho servisu nikdy nevideli. Pokiaľ tak odporca I. vykonával úhrady v prospech navrhovateľa, vykonával ich s vôľou uhrádzať splátky poskytnutého spotrebiteľského úveru podľa predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej medzi účastníkmi. V ďalšom odporcovia potvrdili, že im boli doručené písomnosti navrhovateľa - predžalobná upomienka zo dňa 27.10.2011 a oznámenie o zosplatnení záväzku zo dňa 23.05.2012, avšak presný deň doručenia týchto zásielok uviesť nevedia. Nepamätajú si ani na to, či im tieto boli doručené riadne na domácej adrese, alebo si tieto vyzdvihli v priebehu odbernej lehoty na pošte. Pokiaľ ide o celkovo uhradenú peňažnú sumu navrhovateľovi, odporcovia nenamietali, že by navrhovateľovi uhradili vyššiu sumu, ako vyplýva z listiny predloženej navrhovateľom a označenej ako „Správa klienta ku dňu 09.01.2014“ (t. j. sumu 749,11 eur). Odporcovia vo svojom záverečnom prednese tak rovnako obaja uviedli, že určite chcú uhradiť žalovanú sumu navrhovateľovi, avšak úroky, ktoré požaduje, sa im zdajú strašne veľa. Taktiež žiadajú, aby súd všetky úhrady, ktoré vykonali a ktoré navrhovateľ započítal na domáci servis, započítal ako úhrady predmetného úveru.

Súd na základe navrhovateľom predložených listinných dôkazov zistil nasledovný skutkový stav, pričom vec posúdil podľa nižšie uvedených ustanovení právnych predpisov a dospel k nasledovným záverom. Navrhovateľ ako veriteľ prostredníctvom obchodného zástupcu T. a odporca I. ako dlžník a odporca II. ako spoludlžník uzatvorili dňa 14.06.2011 zmluvu označenú ako zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX (na č. I. 5 spisu). Na základe uvedenej zmluvy sa navrhovateľ zaviazal poskytnúť odporcom peňažnú sumu vo výške 1700,- eur. Tento úver mal byť poskytnutý bezúčelovo za odmenu vo výške 18 % z istiny a úrok vo výške 20 % z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov a za odmenu vo výške 5 % z istiny a úrok vo výške 14 % z istiny pri úvere poskytnutom na 7 mesiacov (odplata, ktorá zahŕňala ako odmenu, tak dohodnutý úrok). Odporcovia svojím podpisom na zmluve mali potvrdiť prevzatie uvedenej peňažnej sumy v hotovosti, teda že prevzali v deň uzavretia zmluvy, t. j. dňa 14.06.2011 uvedenú peňažnú čiastku (čl. I. zmluvy). Odporcovia sa v zmluve zaviazali, že navrhovateľovi splatia istinu vo výške 1.700,- eur a odplatu vo výške 646,- eur, celkom tak sumu 2.346,- eur v 13-tich mesačných splátkach, a to v prvých troch mesačných splátkach vo výške 8,50 eur a ďalej v pravidelných rovnomerných 10-tich mesačných splátkach vo výške 232,05 eur so splatnosťou prvej splátky 10. deň po uzatvorení zmluvy, pričom každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia mala byť splatná na 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Ďalej sa účastníci dohodli, že veriteľ je oprávnený žiadať od dlžníkov vrátenie celej dlžnej sumy po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením jednotlivej splátky, ak sa nedohodnú zmluvné strany inak. Zároveň bol v zmluve uvedený doporučený termín úhrady 25.

dňa v mesiaci. Priemerná RPMN v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. y) zákona č. 129/2010 Z. z. bola ku dňu podpisu zmluvy pri splatnosti úveru 13 mesiacov uvedená vo výške 20,56 % a pri splatnosti úveru na 7 mesiacov nebola uvedená. (čl. II. zmluvy).

V čl. 1 Obchodných podmienok (na č. I. 5rub spisu), ktorými sa mal riadiť zmluvný vzťah účastníkov a s ktorými boli odporcovia uzrozmiení, čo mali potvrdiť svojim podpisom, bolo ustanovené, že RPMN činí pri splatnosti úveru na 13 mesiacov 67,70 % a pri splatnosti úveru na 7 mesiacov 66,19 %.

V čl. 2 Obchodných podmienok bolo ustanovené, že konečnou splatnosťou úveru sa v zmysle zmluvy o úvere rozumie uhradenie poslednej splátky veriteľovi, pričom doba trvania úveru je od uzavretia zmluvy o úvere do konečnej splatnosti úveru.

V čl. 3 Obchodných podmienok bolo uvedené, že zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ dlžník nesplní svoj záväzok podľa čl. II. zmluvy, je veriteľ oprávnený požadovať od dlžníka zároveň zmluvnú pokutu vo výške 3,3 % z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov a vo výške 3,1 % z istiny pri úvere poskytnutom na 7 mesiacov, a to za každý začatý mesiac omeškania až do zaplatenia celkovej dlžnej čiastky, pričom zmluvná pokuta je splatná v okamihu, keď sa odporca dostal do omeškania s úhradou ktorejkoľvek splátky.

Navrhovateľ v ďalšom súde predložil listinu - predtlač (na č. I. 52 spisu), v záhlaví ktorej je uvedené: „Úver Kešovka, úver na čokoľvek a pre všetkých, od 200 do 1 700 eur“. Ďalej text predtlače pokračuje: „Chcete využiť výhody domáceho servisu poskytovaného našimi finančnými agentmi? Čo je vlastne „domáci servis“? - Domáci servis je poskytovanie konzultačných a nadštandardných služieb, ktoré spočívajú v starostlivosti o klienta pri poskytovaní úveru, a to v domácnosti klienta. Sú to najmä služby spočívajúce v zodpovednej konzultácii s našim finančným agentom alebo manažérom pred vyplatením úveru, vyplatenie úveru v domácnosti klienta, preberanie a zaúčtovanie peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky úveru, vedenie a kontrola splátkového kalendára, upozornenie na termín splátky a na prípadné následky nesplácania, ďalej poskytovanie konzultácie pri poskytovaní opakovaných úverov, ako aj po doplatení úveru.“. Napokon na konci predtlače sa nachádza text s variantom, že žiadateľ žiada týmto o poskytnutie domáceho servisu a s variantom, že žiadateľ nemá záujem o poskytovanie domáceho servisu, s tým, že žiadateľ má nehodiace sa prečiarknuť, ďalej je uvedené meno a priezvisko žiadateľa, bydlisko (pre využívanie služby domáceho servisu), miesto pre uvedenie dňa a podpisu žiadateľa. V tejto časti predtlače bola následne rukou prečiarknutá možnosť, že žiadateľ nemá záujem o poskytovanie domáceho servisu, ďalej boli rukou vyplnené údaje o mene a priezvisku a bydlisku žiadateľa - údaje o odporcovi I., dátum 14.06.2011 a bol pripojený podpis žiadateľa. Odporca I. namietal na pojednávaní dňa 06.03.2015, že na predmetnej listine sa nachádza jeho podpis.

Navrhovateľ súčasne súdu predložil listinu označenú ako zmluva o poskytovaní domáceho servisu datovanú dňa 14.06.2011 (na č. I. 53 spisu), ktorá má formu predtlače a mala byť uzavretá na jednej strane navrhovateľom ako poskytovateľom zastúpeným T. na základe plnej moci obsiahnutej v zmluve o obchodnom zastúpení a na strane druhej odporcami I. a II. ako klientom (osobné údaje odporcov sú na predtlačí rukou dopísané). Predmetom zmluvy (čl. I. zmluvy) mala byť úprava vzájomných práv a povinností zmluvných strán pri využívaní domáceho servisu klientom. Domáci servis bol v zmluve definovaný ako poskytovanie konzultačných a nadštandardných služieb, ktoré spočívajú v starostlivosti o klienta pri poskytovaní úveru na základe zmluvy o úvere č. 320111352 zo dňa 14.06.2011 (údaj o čísle a dni uzavretia zmluvy o úvere je rukou na predtlačí dopísaný), uzatvorenej medzi poskytovateľom ako veriteľom a klientom ako dlžníkom. Je to najmä služba spočívajúca v preberaní a zaúčtovaní peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky úveru, vedenie a kontrola splátkového kalendára, upozornenie na termín splátky a na prípadné následky nesplácania. V čl. II. zmluvy boli uvedené práva a povinnosti zmluvných strán, a to, že poskytovateľ sa zaväzuje poskytovať klientovi domáci servis, a to v mieste trvalého bydliska klienta, resp. v mieste určenom po vzájomnej dohode zmluvných strán (bod 2.1), že klient sa zaväzuje využívať domáci servis a zaplatiť poskytovateľovi odmenu v celkovej výške 696,15 eur (suma dopísaná rukou na predtlačí), a to v pravidelných 3 (údaj 3 dopísaný rukou na predtlačí) mesačných splátkach vo výške 232,05 eur (suma dopísaná rukou na predtlačí). Splátky odmeny sú splatné pri preberaní splátok úveru v zmysle zmluvy o úvere. Poskytovateľ je oprávnený žiadať od klienta uhradenie celej nezaplátenej odmeny po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením jednotlivkej splátky, ak sa zmluvné strany nedohodnú inak. (bod 2.2) Zmluva mala byť uzavretá na dobu neurčitú a mala zaniknúť písomnou dohodou zmluvných strán, splnením záväzkov zmluvných strán v plnom rozsahu alebo zánikom zmluvy, ktorá je predmetom domáceho servisu. Obaja odporcovia na pojednávaní dňa 06.03.2015 vzniesli námietku, že na zmluve sa nenachádza ich pravý podpis. Rovnako poukázali na to, že pokiaľ zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX mala byť uzavretá v Nezbudskej Lúčke - Strečno, zmluva o poskytovaní domáceho servisu mala byť uzavretá v Strečne.

Navrhovateľ ako podnikateľ a T. ako obchodný zástupca uzavreli dňa 07.03.2011 zmluvu o obchodnom zastúpení (na č. I. 54 spisu). Predmetom zmluvy bol záväzok obchodného zástupcu vyhľadávať záujemcov o uzavretie zmlúv o úvere vymedzených v čl. II zmluvy a vyvíjať ďalšiu činnosť smerujúcu k uzatvoreniu týchto zmlúv, uzatvárať tieto zmluvy v mene, na účet a na zodpovednosť podnikateľa, k čomu mu podnikateľ udelil touto zmluvou splnomocnenie a vykonávať súvisiace činnosti uvedené v čl. IV zmluvy a záväzok podnikateľa zaplatiť obchodnému zástupcovi províziu vo výške a za podmienok ustanovených internými predpismi. Obchodný zástupca splnomocnenie prijal. V čl. II zmluvy bola vymedzená zmluva o úvere ako zmluva medzi podnikateľom a treťou osobou (zákazníkom) uzatvorenou v zmysle ust. § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, ktorou podnikateľ poskytne zákazníkovi peňažné prostriedky a zákazník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť odplatu a úrok. Zmluvu o úvere uzatvára obchodný zástupca v mene a na účet podnikateľa, po schválení tohto úveru podnikateľom. Súd konštatuje, že v zmluve sa na žiadnom mieste nehovorí o oprávnení obchodného zástupcu uzatvárať v mene a na účet podnikateľa zmluvu o poskytovaní domáceho servisu.

Podľa listiny predloženej navrhovateľom na pojednávaní dňa 17.01.2014 a označenej ako Správa klienta ku dňu 09.01.2014 (na č. I. 30 spisu) navrhovateľ prijaté platby od odporcov v celkovej výške 749,11 eur započítal nasledovne: A) úhradu zo dňa 14.06.2011 v sume 241,80 eur započítal v sume 8,50 eur na 1. splátku zmluvy o spotrebiteľskom úvere splatnú dňa 24.06.2011, v sume 232,05 eur na 1. splátku odmeny podľa zmluvy o poskytovaní domáceho servisu splatnú dňa 24.06.2011 a v sume 1,25 eur na časť 2. splátky odmeny podľa zmluvy o poskytovaní domáceho servisu splatnej dňa 25.07.2011; B) úhradu zo dňa 28.06.2011 v sume 116,76 eur započítal na časť 2. splátky odmeny podľa zmluvy o poskytovaní domáceho servisu splatnej dňa 25.07.2011; C) úhradu zo dňa 22.07.2011 v sume 240,55 eur započítal v sume 8,50 eur na 2. splátku zmluvy o spotrebiteľskom úvere splatnú dňa 25.07.2011, v sume 114,04 eur na časť 2. splátky odmeny podľa zmluvy o poskytovaní domáceho servisu splatnú dňa 25.07.2011 a v sume 118,01 eur na časť 3. splátky odmeny podľa zmluvy o poskytovaní domáceho servisu splatnej dňa 25.08.2011; D) úhradu zo dňa 20.01.2012 v sume 150,- eur započítal v sume 8,50 eur na 3. splátku zmluvy o spotrebiteľskom úvere splatnú dňa 25.08.2011, v sume 27,46 eur na 4. splátku zmluvy o spotrebiteľskom úvere splatnú dňa 25.09.2011 a v sume 114,04 eur na časť 3. splátky odmeny podľa zmluvy o poskytovaní domáceho servisu splatnej dňa 25.08.2011. Na splátky podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere tak započítal z úhrad odporcov celkovo sumu 52,96 eur a na splátky podľa zmluvy o poskytovaní domáceho servisu celkovo sumu 696,15 eur.

Listom zo dňa 27.10.2011 označeným ako „Predžalobná upomienka - výzva k úhrade dlžnej sumy“ (na č. I. 6 a 8 spisu) žiadal navrhovateľ odporcov o úhradu neuhradenej sumy 472,60 eur do 5 dní od obdržania výzvy s upozornením, že inak si uplatní svoje právo a po uplynutí 15-dňovej lehoty v zmysle ust. § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka bude žiadať o zaplatenie celej pohľadávky a budú voči odporcom uplatnené aj všetky dojednané zmluvné sankcie. V zmysle pripojeného hromadného poštového podacieho hárku (na č. I. 7 a 9 spisu) bol tento list podaný na odoslanie poštovému doručovateľovi dňa 28.10.2011 s uvedením adresy oboch odporcov na doručenie Nezbudská Lúčka 94, 013 24 Strečno. Odporcovia v konaní potvrdili, že im tento list bol doručený, avšak presný dátum doručenia tohto listu uviesť nevedeli. Listom zo dňa 23.05.2012 označeným ako „Oznámenie o zosplatnení záväzku“ (na č. I. 10 a 12 spisu) oznamoval navrhovateľ odporcom, že záväzok vyplývajúci z uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX bol v súlade so zmluvnými podmienkami zosplatnený ku dňu 24.12.2011 z dôvodu omeškania odporcov s jeho splácaním. Ďalej uviedol, že istina, vrátane úroku a zmluvnej odmeny je zosplatnená v celkovej výške 2.293,04 eur. V zmysle pripojeného hromadného poštového podacieho hárku (na č. I. 11 a 13 spisu) bol tento list podaný na odoslanie poštovému doručovateľovi dňa 23.05.2012 s uvedením adresy oboch odporcov na doručenie Nezbudská Lúčka 94, 013 24 Strečno. Odporcovia v konaní potvrdili, že im tento list bol doručený, avšak presný dátum doručenia tohto listu uviesť nevedeli. Podľa ust. § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 11.06.2010 do 31.03.2015, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa ust. § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom od 11.06.2010 do 30.11.2011, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa ust. § 2 písm. b), d), g), h), i), j) a l) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom od 11.06.2010, na účely tohto zákona sa rozumie b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere

zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok, g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok, h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19, j) úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru, l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa ust. § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom od 11.06.2010, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa ust. 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom od 11.06.2010 do 30.11.2011, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka (§ 52 až 60 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov) musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za

akých sa tieto poplatky môžu zmeniť, o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia, t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16, u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23, y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa ust. § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom od 11.06.2010 do 31.12.2012, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

Podľa ust. § 31 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, pri právnom úkone sa možno dať zastúpiť fyzickou alebo právnickou osobou. Splnomocniteľ udelí za týmto účelom plnomocnenstvo splnomocnencovi, v ktorom sa musí uviesť rozsah splnomocnencovho oprávnenia.

Podľa ust. § 31 ods. 4 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, ak je potrebné, aby sa právny úkon urobil v písomnej forme, musí sa plnomocnenstvo udeliť písomne. Písomne sa musí plnomocnenstvo udeliť aj vtedy, ak sa netýka len určitého právneho úkonu.

Podľa ust. § 32 ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, ak z právneho úkonu nevyplýva, že niekto koná za niekoho iného, platí, že koná vo vlastnom mene.

Podľa ust. § 37 ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa ust. § 39 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa ust. § 40 ods. 1 OZ, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný

Podľa ust. § 41 OZ, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

Podľa ust. § 52 ods. 1 OZ v znení zákona č. 568/2007 Z. z. účinnom od 01.01.2008, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 52 ods. 2 OZ v znení zákona č. 568/2007 Z. z. účinnom od 01.01.2008, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa ust. § 52 ods. 3 OZ v znení zákona č. 379/2008 Z. z. účinnom od 01.11.2008, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 53 ods. 1 OZ v znení zákona č. 575/2009 Z. z. účinnom od 01.03.2010, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa ust. § 53 ods. 2 OZ v znení zákona č. 568/2007 Z. z. účinnom od 01.01.2008, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa ust. § 53 ods. 3 OZ v znení zákona č. 568/2007 Z. z. účinnom od 01.01.2008, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa ust. § 53 ods. 4 písm. k) OZ v znení zákona č. 568/2007 Z. z. účinnom od 01.01.2008, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku

Podľa ust. § 53 ods. 5 OZ v znení zákona č. 568/2007 Z. z., neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa ust. § 53a ods. 1 OZ v znení zákona č. 575/2009 Z. z. účinnom od 01.03.2010, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Podľa ust. § 54 ods. 2 OZ v znení zákona č. 150/2004 Z. z. účinnom od 01.04.2004, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa ust. § 511 ods. 1 O.s.p. v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

Podľa ust. § 517 ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa ust. § 517 ods. 2 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 544 ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa ust. § 544 ods. 2 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa ust. § 559 ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, splnením dlh zanikne.

Podľa ust. § 563 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Podľa ust. § 657 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa ust. § 658 ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

Podľa ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení nariadenia vlády SR č. 586/2008 Z. z. účinnom do 31.01.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (§ 17 ods. 1 zákona č. 659/2007 Z.z. o zavedení meny euro v Slovenskej republike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa ust. § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení nariadenia vlády SR č. 20/2013 Z. z. účinnom od 01.02.2013, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa ust. § 261 ods. 3 písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „ObZ“) v znení účinnom do 31.01.2013, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa ust. § 497 ObZ, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ust. § 120 ods. 1 O.s.p., účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhnú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Zmluva o úvere podľa ust. § 497 ObZ je v zmysle § 261 ods. 3 písm. d) ObZ v znení účinnom do 31.01.2013 absolútnym obchodným záväzkovým vzťahom, to znamená, že sa vždy spravuje ObZ bez ohľadu na to, kto je subjektom týchto vzťahov (podnikateľ alebo iná osoba). Zmluva o úvere je zmluvou konsenzuálnou, lebo vzniká už dohodou zmluvných strán o jej obsahu. Na jej vznik sa nevyžaduje aj faktické poskytnutie úverových prostriedkov. ObZ v základnom ust. 497 vymedzuje nasledujúce podstatné časti úverovej zmluvy: a) určenie zmluvných strán, b) určenie sumy (limitu), do ktorej budú peňažné prostriedky poskytnuté, c) záväzok veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky, d) záväzok dlžníka vrátiť poskytnuté prostriedky a zaplatiť úroky. Dohoda o uvedených podstatných častiach zmluvy je nevyhnutná na to, aby vznikla úverová zmluva (§ 269 ods. 1). Ak nedôjde k dohode hoci len o jednej z uvedených podstatných častí, nemožno hovoriť o vzniku úverovej zmluvy.

Zmluva o pôžičke podľa ust. § 657 OZ má povahu reálneho kontraktu, teda vznik pôžičky predpokladá nielen dohodu strán, ale aj skutočné odovzdanie predmetu pôžičky (pri peniazoch i bezhotovostným prevodom) dlžníkovi. Pojmovými znakmi zmluvy o pôžičke sú: a) prenechanie veci na voľné nakladanie, teda aj spotrebovanie, b) druhovo určený predmet pôžičky, c) dočasnosť právneho vzťahu, d) povinnosť dlžníka vrátiť veci rovnakého druhu a e) obvykle aj doba splatnosti jej vrátenia. Ak však doba vrátenia pôžičky (splatnosť) nie je dohodnutá, dlžník je povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho veriteľ o plnenie požiadal (§ 563 Občianskeho zákonníka).

Z vykonaného dokazovania mal tak súd za preukázané, že medzi navrhovateľom na jednej strane a odporcom I. ako dlžníkom a odporcom II. ako spoludlžníkom na druhej strane vznikol právny vzťah na základe vyššie uvedenej uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 14.06.2011. Aj s poukazom na to, že zo strany navrhovateľa išlo o činnosť v zmysle ust. § 2 ods. 2 ObZ a zo strany odporcov nešlo o obdržanie peňažných prostriedkov na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, pričom išlo o dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov navrhovateľom odporcom ako dvom spoludlžníkom, súd dospel k záveru, že medzi účastníkmi vznikol právny vzťah v zmysle príslušných ust. zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a rovnako v zmysle ust. § 52 a nasl. OZ. Keďže zmluva o spotrebiteľskom úvere nie je zvláštnym zmluvným typom, spotrebiteľský úver môže byť dohodnutý v podobe rôznych typov zmlúv, napr. v zmluve o úvere podľa ust. § 497 ObZ, v zmluve o pôžičke podľa ust. § 657 OZ, v kúpnej zmluve podľa ust. § 588 OZ a pod. Súd sa tak v ďalšom zaoberal otázkou, o aký zmluvný typ v tomto prípade išlo. S poukazom na vyššie uvedené rozdielne pojmové znaky zmluvy o úvere a zmluvy o pôžičke, súd dospel k záveru, že zmluva uzavretá medzi navrhovateľom a odporcami má pojmové znaky zmluvy o pôžičke podľa ust. § 657 OZ, pričom ako reálny kontrakt vznikla samotným poskytnutím finančných prostriedkov vo výške 1.700,- eur v hotovosti odporcom už pri samotnom podpise zmluvy. Z jej obsahu nepochybne vyplýva, že vôľa zmluvných strán priamo smerovala k prenechaniu predmetnej peňažnej sumy zo strany navrhovateľa ako veriteľa odporcom ako spoludlžníkom pri uzavretí zmluvy. Vôľou zmluvných strán nebolo dohodnúť záväzok veriteľa poskytnúť po uzavretí zmluvy ako konsenzuálneho kontraktu až na požiadanie dlžníka peňažné prostriedky do sumy 1.700,- eur. Odporcovia zároveň ako spoludlžníci boli navrhovateľovi ako veriteľovi zaviazaní spoločne a nerozdielne (§ 511 ods. 1 OZ).

Navrhovateľ svoju povinnosť podľa ust. § 657 OZ splnil pri podpise zmluvy a ako je v zmluve uvedené, prenechal odporcom sumu 1.700,- eur s tým, že odporcovia sa mali zaviazať vrátiť navrhovateľovi túto sumu zvýšenú o odplatu vo výške 646,- eur, v ktorej mal byť zahrnutý jednak úrok podľa čl. I. zmluvy a jednak odmena podľa čl. I. zmluvy (v zmluve však nie je uvedené, v čom by mala spočívať táto odmena,

resp. nie je uvedený jej kauzálny, t. j. ekonomický dôvod), a to všetko v 13-tich mesačných splátkach, a to prvých troch mesačných splátkach vo výške 8,50 eur a ďalej v pravidelných rovnomerných 10-tich mesačných splátkach vo výške 232,05 eur so splatnosťou prvej splátky 10. deň po uzatvorení zmluvy, pričom každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia mala byť splatná na 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky.

Úrok v zmysle ust. § 658 ods. 1 OZ je odplatom za užívanie peňažnej istiny a plní sa v určitom percente za určité obdobie. Účastníci zmluvy si tak môžu dohodnúť úroky spôsobom, ktorý spĺňa požiadavku určitosti a zrozumiteľnosti právneho úkonu podľa ust. § 37 ods. 1 OZ, obvykle je to určitým percentom stanoveným za príslušnú dobu, môže byť však aj stanovením konkrétnej sumy. Dohoda o výške úrokov však nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi, inak by bola takáto dohoda neplatná podľa ust. § 39 OZ. V tomto smere súd poukazuje na platnú judikatúru, podľa ktorej je možné považovať za neprímeraný úrok taký, ktorý je dohodnutý vo výške podstatne presahujúcej úrokovú mieru obvyklú v dobe dojednania úroku stanovenú zásadne s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov a pôžičiek. Zároveň podľa cit. ust. § 53 ods. 6 OZ nesmela odplata v čase uzavretia predmetnej zmluvy podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch.

Zo znenia ust. § 657 a § 658 OZ nevyplýva, že by si zmluvné strany nemohli popri plnení dlžníka spočívajúcom vo vrátení sumy požičaných peňažných prostriedkov ako aj zaplatení úroku, dohodnúť aj ďalšie plnenie dlžníka, avšak súd má za to, že v dotknutom prípade navrhovateľ použil nekalú obchodnú praktiku, ktorou nako poskytoval pôžičku s úrokom vo výške 20 % ročne. Ak by aj súd vychádzal z toho, že predmetný spotrebiteľský úver mal byť splatený v 13 mesačných splátkach [tento by aj pri prenechaní peňažnej sumy 1.700,- eur odporcom na celé obdobie 13 mesiacov, teda pri záväzku odporcov vrátiť navrhovateľovi sumu 1.700,- eur naraz po uplynutí doby 13 mesiacov, bol v kapitalizovanej výške 368,33 eur; výpočet: $1.700,- \text{ eur} \times 20 \% \times (1 + 1/12, \text{ t.j. } 13 \text{ mesiacov}) = 368,33 \text{ eur}$], skutočná výška úroku bola týmto spôsobom omnoho vyššia. Táto však bola prekrytá vykonštruovaním odmeny za poskytnutie úveru (ktorá bola popri úroku 20 % súčasťou celkovej odplaty), ktorej výška a ani ekonomický dôvod, ako už bolo vyššie uvedené, nebol v zmluve vôbec ozrejmenej. Súd odhliadnuc od toho, že odporcovia nemali mať reálne peňažnú sumu 1.700,- eur prenechanú celú na obdobie 13 mesiacov (a už po 10 dňoch vlastne mali povinnosť vrátiť jej časť a okrem toho posledná splátka mala byť splatná podľa zmluvne určenej splatnosti jednotlivých splátok už dňa 18.06.2012, teda za menej ako 13 mesiacov od prenechania sumy 1.700,- eur odporcom), poukazuje na to, že výška odplaty v sume 646,- eur za poskytnutie peňažnej sumy 1.700,- eur odporcom na celú dobu 13 mesiacov, by tvorila v ročnom vyjadrení 35,08 % poskytnutej sumy [výpočet: $646,- \text{ eur} / 13 \text{ mesiacov} = 49,69 \text{ eur/mesiac}$; $49,69 \text{ eur/mesiac} \times 12 \text{ mesiacov} / 1.700,- \text{ eur} = 0,3508, \text{ t. j. } 35,08 \%$]. Skutočná cena spotrebiteľského úveru vo forme pôžičky tak bola percentuálne vyjadrená nie priamo v zmluve, ale len odkazom na Obchodné podmienky navrhovateľa, s ktorými mali byť odporcovia oboznámení (tieto sa nachádzajú na rube zmluvy a sú podpísané odporcami), a to vo forme ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) vo výške 67,70 % pri splatnosti úveru 13 mesiacov a 66,19 % pri splatnosti úveru na 7 mesiacov. Z hľadiska peňažnej sumy bola cena spotrebiteľského úveru uvedená priamo v zmluve sumou 2.346,- eur.

Súd tak poukazuje na to, že dotknutá zmluva uzavretá medzi účastníkmi neobsahovala náležitosti podľa cit. 9 ods. 2 písm. f) a k) zákona č. 129/2010 Z. z. V zmluve sa nikde nenachádza údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Ustanovenie zmluvy, ktoré stanovovalo termíny jednotlivých splátok odpočtom počtu dní od uzavretia zmluvy a počet splátok (rovnako v čl. 2 Obchodných podmienok bolo ustanovené, že konečnou splatnosťou úveru sa v zmysle zmluvy o úvere rozumie uhradenie poslednej splátky veriteľovi, pričom doba trvania úveru je od uzavretia zmluvy o úvere do konečnej splatnosti úveru), nemožno považovať podľa názoru súdu za konformné so zmyslom a účelom sledovaným takto zakotvenou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Podľa názoru súdu, spotrebiteľ (v tomto prípade dlžník) musí pri danej forme spotrebiteľského úveru už na prvý pohľad bez akýchkoľvek matematických operácií presne vedieť, kedy dôjde ku konečnej splatnosti jeho spotrebiteľského úveru, t. j. ktorým dňom. Takýto údaj však účastníkmi zmluvy uzavretá zmluva neobsahovala. Súčasne treba poukázať na to, že v zmluve sú uvedené dve varianty podmienok poskytnutia predmetného spotrebiteľského úveru, a to možnosť pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov a pri úvere poskytnutom na 7 mesiacov. Ako už bolo vyššie uvedené, pri stanovení splátok podľa čl. II. zmluvy však pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov malo dôjsť k splatnosti poslednej splátky dňa 18.06.2012 (13 splátok pri splatnosti: 1. splátky dňa 24.06.2011, 2. splátky dňa 24.07.2011, 3. splátky dňa 23.08.2011, 4. splátky dňa 22.09.2011, 5. splátky dňa 22.10.2011, 6. splátky dňa 21.11.2011, 7. splátky dňa 21.12.2011, 8. splátky dňa 20.01.2012, 9. splátky dňa 19.02.2012, 10. splátky dňa 20.03.2012, 11. splátky dňa 19.04.2012, 12. splátky dňa 19.05.2012 a 13. splátky dňa 18.06.2012), t. j. v čase 12 mesiacov a 4

dni po poskytnutí spotrebiteľského úveru odporcovi. Možno tak konštatovať, že navrhovateľ opätovne použil nekalú praktiku, na základe ktorej sa mal javiť spotrebiteľský úver ako poskytovaný na obdobie 13 mesiacov, v skutočnosti bol však poskytnutý na kratšie obdobie na 12 mesiacov a 4 dni. V tomto kontexte tak možno považovať túto časť zmluvy, teda jej časť ustanovujúcu dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere za neurčitú (§ 37 ods. 1 OZ). Nemožno tak potom ani vychádzať z toho, že v zmluve sa nachádzalo ustanovenie, ktoré v zmysle cit. ust. § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. obsahovalo určenie doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V ďalšom súd poukazuje na to, že sa v zmluve nikde nenachádza ani údaj podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. o výške a počte iných poplatkov, ktoré mali odporcovia navrhovateľovi zaplatiť. Výška celkovej odplaty, aj keď bola v zmluve uvedená v sume 646,- eur, však zahŕňala aj úrok z pôžičky, ktorý bol len percentuálne vyjadrený, teda nie je zrejme v akej výške boli iné poplatky, ktoré boli v zmluve označené ako odmena za poskytnutie úveru. Keďže bol nepochybne odporcom poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 1.700,- eur, však v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, je zmluva aj napriek chýbajúcim podstatným náležitostiam platná, avšak rovnako v zmysle uvedeného ustanovenia sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Súd tak vzhľadom na uvedené v ďalšom vychádzal z toho, že odporcovia boli povinní spoločne a nerozdielne (ako solidárne zaviazaní podľa cit. ust. § 511 ods. 1 OZ) vrátiť (iba) požičanú sumu 1.700,- eur.

Aj napriek námietke navrhovateľa, že s danou vecou nemá súvis zmluva o poskytovaní domáceho servisu, ktorá mala byť medzi účastníkmi uzavretá dňa 14.06.2011 (t. j. rovnakého dňa ako zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX), súd sa s týmto názorom navrhovateľa nestotožnil.

Súd sa v prvom rade zaoberal otázkou, či navrhovateľ v konaní preukázal, že predmetná zmluva o poskytovaní domáceho servisu, bola riadne a platne uzavretá účastníkmi konania.

V kontexte s vyššie nastolenou otázkou platnosti predmetnej zmluvy o poskytovaní domáceho servisu sa súd na tomto mieste vyjadrí k otázke dôkazného bremena. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že v konaní neboli preukázané jeho tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté vo veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť vo veci samej aj v takých prípadoch, kedy určitá skutočnosť, významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie vo veci, nebola pre nečinnosť účastníka (v dôsledku nesplnenia povinnosti uloženej účastníkovi ustanovením § 120 ods.1 vetou prvou O.s.p.) alebo vôbec (objektívne vzaté) nemohla byť preukázaná a kedy teda výsledky zhodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať závery ani o pravdivosti tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá. (pozri napr. rozsudok Najvyššieho súdu ČR spis. zn. 33 Cdo 472/2007 zo dňa 30.04.2009)

Súd musí konštatovať, že navrhovateľ nepreukázal, že predmetná zmluva o poskytovaní domáceho servisu bola z jeho strany platne uzavretá, a to z toho dôvodu, že predmetnú zmluvu uzatváral za navrhovateľa Milan Gajdoš na základe plnej moci v Zmluve o obchodnom zastúpení. Pokiaľ ide o zmluvu o obchodnom zastúpení uzavretú medzi navrhovateľom a Milanom Gajdošom, súd konštatuje, že obsahom zmluvy nebolo žiadne plnomocenstvo, ktorým by navrhovateľ splnomocnil Milana Gajdoša na uzavretie zmlúv o poskytovaní domáceho servisu. Pokiaľ uvedenou zmluvou navrhovateľ splnomocňoval Milana Gajdoša uzavierať v jeho mene a na jeho účet právne úkony, išlo výlučne o splnomocnenie na uzatváranie zmlúv o úvere vymedzených v čl. II. zmluvy, t. j. zmlúv medzi navrhovateľom a treťou osobou (zákazníkom) uzavretých v zmysle ust. § 497 a nasl. ObZ, ktorými navrhovateľ poskytne zákazníkovi peňažné prostriedky a zákazník sa zaviazuje tieto vrátiť a zaplatiť odplatu a úrok. Milan Gajdoš sa ak tak, len v zmluve o obchodnom zastúpení zaviazal (čl. IV), že bude vykonávať pre navrhovateľa určité činnosti, z ktorých niektoré súviseli s činnosťami, na ktorých poskytovanie sa mal navrhovateľ zaviazat voči odporcom v predmetnej zmluve o poskytovaní domáceho servisu [napr. podľa ust. čl. IV. písm. f) raz za mesiac, v termíne,, na ktorom sa dohodne so zákazníkom, navštevovať súčasných zákazníkov, ktorí patria do jeho pôsobnosti obchodného zástupcu, písm. g) riadne zaznamenávať a aktualizovať informácie o zmluvách a platbách každého zákazníka a postúpiť tieto informácie podnikateľovi, h) vyberať splátky spôsobom a v lehote uvedenej v zmluve o úvere]. Vzhľadom k tomu, že predmetná zmluva o poskytovaní domáceho servisu mala byť (a navrhovateľ produkoval dôkaz, s ktorého malo vyplývať, že bola) uzavretá písomne, bolo tak potrebné, aby navrhovateľ plnomocenstvo udelil Milanovi Gajdošovi písomne (§ 31 ods. 4 v spojení s ust. § 40 ods. 1 OZ). Navrhovateľ však nepreukázal vôbec, že by Milana Gajdoša, čo i len ústne, splnomocnil na uzavretie predmetnej zmluvy o poskytovaní domáceho servisu (resp. akýchkoľvek zmlúv o poskytovaní domáceho servisu). Z tohto dôvodu sú nemal preukázané uzavretie zmluvy navrhovateľom.

Na vymedzenie pojmu listina ako dôkazného prostriedku treba definovať, čo sa považuje za listinu na účely dokazovania v občianskom súdnom konaní. Aj keď sa dá stretnúť aj so širším vymedzením, v

zmysle a pre účely občianskeho súdneho konania za listinu je treba považovať iba písomný prejav v určitej jazykovej forme, spôsobilý na vykonanie dôkazu spôsobom predpokladaným ust. § 129 ods. 1 O.s.p. Preto listinou nebude napríklad jazykový prejav napísaný na stene domu. Dôkaz obsahu takéhoto zápisu možno vykonať iným dôkazným prostriedkom - ohliadkou. Mimoriadny význam má rozlišovanie listín podľa pôvodu na a) verejné listiny, t.j. listiny vydané súdmi alebo inými štátnymi orgánmi v rámci ich právomoci, alebo listiny osobitnými predpismi vyhlásené za verejné, b) ostatné listiny (súkromné). Za verejnú listinu teda nemožno považovať listinu vydanú síce štátnymi orgánmi, avšak nad rámec právomoci orgánu, ktorý listinu vydal. Rozdelenie listín na verejné a súkromné má význam z hľadiska ich hodnotenia súdom. Verejná listina potvrdzuje, že ide o nariadenie alebo vyhlásenie orgánu, ktorý listinu vydal, až do tých čias, kým nie je preukázaný opak, ako aj pravdivosť toho, čo je v listine osvedčené alebo potvrdené. Treba však rozlišovať pravosť listiny a pravdivosť obsahu listiny. Pri súkromnej listine súd skúma jej pravdivosť i pravosť.

V prípade, keď účastník poprie pravosť resp. správnosť súkromnej listiny, platí, že účastníka, ktorý túto listinu predložil k dôkazu, stíha dôkazná povinnosť a dôkazné bremeno; tento účastník teda nesie procesne nepriaznivé následky toho, že sa v konaní nepodarí dokázať pravosť, či správnosť súkromnej listiny. (pozri napr. rozsudok Najvyššieho súdu ČR spis. zn. 3 Cdo 1031/96 zo dňa 17.04.1996, rozsudok Najvyššieho súdu ČR spis. zn. 33 Cdo 472/2007 zo dňa 30.04.2009) Rovnako v odbornej právnej literatúre v súvislosti s porovnaním dôkaznej sily verejnej listiny, ktorá je vymedzená v ust. § 134 O.s.p. a listiny súkromnej (t. j. tej, ktorá povahu listiny verejnej nemá), je zastávaný názor, že oproti listine verejnej, kde dôkazné bremeno leží na tom, kto popiera jej správnosť, u súkromnej listiny stačí „formálne“ popretie jej správnosti druhým účastníkom, aby nastúpila dôkazná povinnosť, dôkazné bremeno toho účastníka, ktorý tvrdil skutočnosti, ktoré mali byť preukázané súkromnou listinou (porovnaj Bureš, J., Drápal, L., Krčmář, Z. a kol. Občanský soudní řád, Komentář, I. díl, 7 vydanie, Praha. C. H. Beck, 2006, str. 618).

Obaja odporcovia na pojednávaní dňa 06.03.2015 vzniesli námietku, že predmetnú zmluvu o poskytovaní domáceho servisu neuzavreli a podpisy na tejto zmluve ako podpisy klientov, nie sú ich podpismi. Možno tak uzavrieť, že odporcovia formálne popreli pravdivosť listinného dôkazu produkovaného navrhovateľom (predmetnej zmluvy o poskytovaní domáceho servisu), t. j., že uzavreli takýto právny úkon s navrhovateľom. V zmysle vyššie uvedeného tak nastúpila dôkazná povinnosť navrhovateľa, ktorý tvrdil, že uzavrel s odporcami predmetnú zmluvu o domácom servise, ktoré tvrdenie malo byť preukázané predmetnou súkromnou listinou (fyzickým vyhotovením takejto zmluvy). Preto možno súčasne konštatovať, že navrhovateľ v konaní nepreukázal ani to, že predmetnú zmluvu o domácom servise uzavreli odporcovia.

Navyše má súd za to, že predmetná zmluva o domácom servise je absolútne neplatným právnym úkonom odporujúcim dobrým mravom (§ 39 OZ; na absolútnu neplatnosť súd prihliada ex officio). Dôvod, pre ktorý tak tomu je, je to, že podľa názoru súdu navrhovateľ uzavieraním zmlúv o domácom servise sledoval zámer vyvolať u priemerného spotrebiteľa dojem (predstavu, pocit) poskytovania nadštandardných služieb, avšak tomu tak reálne nie. Niektoré zo služieb, na ktorých poskytovanie sa v rámci domáceho servisu navrhovateľ zaviazal (starostlivosť o klienta pri poskytnutí úveru, ktorej mala v zmysle reklamného letáka a žiadosti o poskytovanie domáceho servisu zodpovedať zodpovedná konzultácia finančného agenta, resp. manažéra navrhovateľa so spotrebiteľom pred vyplatením úveru), sú priamo zákonnými povinnosťami veriteľa v rámci kontraktácie zmluvy o spotrebiteľskom úvere (povinnosti veriteľa napr. podľa ust. § 4, § 7 zákona č. 129/2010 Z. z.). Avšak z veľkej časti neboli vôbec v prospech spotrebiteľa a sú štandardnými úkonmi veriteľa poskytujúceho úveru a pôžičky vo väčšom objeme (napr. vedenie a kontrola splátkového kalendára. Ďalšia činnosť navrhovateľa v rámci plnenia domáceho servisu mala spočívať vo vedení a kontrole splátkového kalendára, upozornení spotrebiteľa na termín splátky a na prípadné následky nesplácania. Pokiaľ ide o vedenie splátkového kalendára, táto povinnosť veriteľovi zásadne vyplýva práve z cit. ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. (t. j. povinnosť informovať spotrebiteľa o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov), ktorú si navrhovateľ pri samotnom procese kontraktácie zmluvy o spotrebiteľskom úvere (ako bolo vyššie konštatované) zjavne nesplnil. Odplatosť zmluvnej povinnosti navrhovateľa vykonávať následnú kontrolu splátkového kalendára a upozorniť spotrebiteľa na termín splátky sa javí v kontexte vyššie konštatovanej nekalosti navrhovateľom vopred formulovanej zmluvnej podmienky upravujúcej splatosť spotrebiteľského úveru (v zmluve nie sú uvedené presné termíny, pričom súčasne na jednej strane zmluva pojednáva poskytnutí úveru na obdobie 13 mesiacov a o splácaní spotrebiteľského úveru v 13-tich mesačných splátkach, avšak na druhej strane dochádza k splatnosti poslednej splátky v termíne o takmer mesiac kratšom - 12 mesiacov a 4 dni), až ako absurdná. Čo sa týka následkov nesplácania úveru o týchto opätovne ide o povinnosť, ktorú má veriteľ v zmysle cit. ust. § 9 ods. 2 písm.

p) zákona č. 129/2010 Z. z. (t. j. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru). Ako jediná služba v rámci domáceho servisu, ktorá mala byť skutočne aj reálne poskytnutou službou v prospech spotrebiteľa, sa javí služba preberania a zaúčtovania peňažnej hotovosti určenej spotrebiteľom na úhradu splátky úveru. Širší pohľad na tento „benefit“ spotrebiteľa však vyvoláva radu pochybností o možnom nátlakovom a obťažujúcom konaní osoby poverenej navrhovateľom inkasovaním splátok. Súd je vzhľadom na vyššie uvedené presvedčený o skutočnom kauzálnom (ekonomickom) význame zmluvy o domácom servise, ktorým nie je nič iné len snaha opätovne navýšiť už tak vysokú odplatu za poskytnutie spotrebiteľského úveru uvedenú v čl. I. a vyčíslenú v čl. II. zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorej výška (odplata podľa čl. I. a II. podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo výške 646,- eur + odmena podľa čl. II. bod 2.2 podľa zmluvy o poskytovaní domáceho servisu vo výške 696,15 eur, spolu tak odplata 1.342,15 eur tvorí v ročnom vyjadrení - keďže pôžička mala byť splatená v lehote 12 mesiacov a 4 dni, t. j. takmer presne rok - 78,95 % z poskytnutej sumy 1.700,- eur; výpočet: $1.342,15 \text{ eur} / 1.700,- \text{ eur} = 0,7895 = 78,95 \%$) tak bez najmenších pochybností nemôže byť v súlade s dobrými mravmi. Navrhovateľ sa teda uzavretím zmluvy o poskytovaní domáceho servisu snaží od spotrebiteľa vylákať len ďalšiu odplatu za poskytnutie pôžičky predstieraním poskytovania nadštandardných služieb, ktoré sú vo svojej podstate vo veľkej miere len plnením jeho zákonných povinností, na ktorých splnenie zákon neviaže vznik akýkoľvek nárok na protiplnenie.

S poukazom na záver o neplatnosti zmluvy o poskytovaní domáceho servisu, ktorá mala byť uzavretá medzi účastníkmi dňa 14.06.2011, ako aj na to, že odporcovia t konaní tvrdili, že jednotlivé úhrady vykonávali na splácanie ním poskytnutej pôžičky vo výške 1.700,- eur, má súd za to, že je potrebné všetky úhrady odporcov v celkovej sume 749,11 eur započítať na úhradu poskytnutej pôžičky. Súčasne vzhľadom na už vyššie konštatovanú bezúčnosť a bezpoplatkovosť predmetného spotrebiteľského úveru, je možné uzavrieť, že ku dňu rozhodnutia súdu bol dlh odporcov z prevzatého záväzku podľa predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo výške 1.700,- eur už len v sume 950,89 eur. Odporcovia sú tak naďalej povinní zaplatiť navrhovateľovi len sumu 950,89 eur (z celkovo žalovanej sumy 2.293,04 eur).

Pokiaľ sa týka splatnosti predmetnej pôžičky, súd poukazuje na už vyššie konštatovanú neurčitost vyplývajúcu z toho, že úver mal byť poskytnutý na 13 mesiacov s tým, že splatnosť poslednej splátky mala nastať skôr, t. j. 18.06.2012 a súčasne s poukazom na to, že všetkých 13 splátok, ktoré boli dohodnuté, neboli dohodnuté v rovnakej výške (prvé tri v sume 8,50 eur a ďalších 10 v sume 232,05 eur) v spojení s už deklarovanou bezúčnosťou a bezpoplatkovosťou úveru [ust. § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z.], považoval za neplatnú aj dohodu účastníkov o splatnosti poskytnutej pôžičky (§ 37 ods. 1 OZ). Nie je totiž možné, ak povinnosťou odporcov bolo vrátiť len sumu 1.700,- eur (teda pôžičku bez úroku a odmeny), určiť v akých vlastne splátkach a s akou splatnosťou mali byť odporcovia povinní zaplatiť túto sumu, ak nešlo o 13 rovnomerných splátok a navyše ak pôžička mala byť na jednej strane poskytnutá na 13 mesiacov a na druhej strane splatnosť dojednaných splátok mala nastať skôr za 12 mesiacov a 4 dni po jej poskytnutí (18.06.2012). Vzhľadom k tomu, že uvedenú časť zmluvy postihnutou touto neplatnosťou je možné oddeliť od jej ostatného obsahu podľa ust. § 41 OZ, táto neplatnosť tak nespôsobuje neplatnosť celej dotknutej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Súd tak vychádzal z toho, že odporca bol povinný pôžičku vrátiť na základe výzvy veriteľa (navrhovateľa) podľa ust. § 653 OZ. Pokiaľ ide o predžalobnú upomienku - výzvu navrhovateľa na úhradu sumy zo dňa 27.10.2011, súd konštatujúci, že odporcovia, ako vyplýva z listiny - Správa klienta ku dňu 09.01.2014 (na č. l. 30 spisu), k tomuto dňu navrhovateľovi uhradili už sumu 599,11 eur, ktoré úhrady bolo potrebné započítať na vrátenie pôžičky, a teda pokiaľ navrhovateľ žiadal uhradiť sumu 472,60 eur, ako dlh po splatnosti ku dňu 27.10.2011 [podľa zmluvy malo byť ku dňu 27.10.2011 splatných 5 splátok, t. j. suma $489,60 \text{ eur} = (3 \times 8,50 \text{ eur}) + (2 \times 232,05 \text{ eur})$, pričom navrhovateľ v tomto čase evidoval ako splatenú len sumu 17,- eur = $2 \times 8,50 \text{ eur}$], uzavrel, že ku dňu 27.10.2011 sumu, o ktorú ich žiadal navrhovateľ navrhovateľovi splnili. List navrhovateľa zo dňa 27.10.2011 tak nebolo možné považovať za výzvu podľa ust. § 563 OZ. Súd tak za výzvu navrhovateľa na plnenie sumy 950,89 eur považoval až jeho list označený ako „Oznámenie o zosplatení záväzku“ zo dňa 23.05.2012, ktorým oboch odporcov vyzval na zaplatenie sumy 2.293,04 eur titulom zaplatenia dlžnej istiny, úroku a zmluvnej odmeny. Navrhovateľ súdu síce nepreukázal doručenie jeho listu zo dňa 23.05.2012 odporcom konkrétneho dňa, avšak preukázal odoslanie tohto listu zo dňa 23.05.2012 obom odporcom dňa 23.05.2012 ako doporučenej zásielky (vyplýva z hromadného poštového podacieho hárku zo dňa 23.05.2012). Odporcovia v konaní potvrdili, že im tento list bol doručený, avšak sa nevedeli vyjadriť, presne ktorého dňa. Súd tak vychádzal z toho, že predmetná listová zásielka navrhovateľa adresovaná obom odporcom podaná poštovému doručovateľovi na prepravu a doručenie dňa 23.05.2012 (tento deň pripadol na stredu) bola po prvý

krát doručovaná obom odporcom najneskôr dňa 25.05.2012 (tento deň pripadol na piatok). Štandardná odborná lehota doporučených zásielok (ako je všeobecne známou skutočnosťou, § 121 O.s.p.) je 18 dní, pričom súd mal tak za to, že táto uplynula dňa 12.06.2012 (tento deň pripadol na utorok). Súd tak vychádzal z toho, že list navrhovateľa označený ako „Oznámenie o zosplatnení záväzku“ zo dňa 23.05.2012 bol odporcom doručený najneskôr posledného dňa odbernej lehoty, t. j. dňa 12.06.2012 (keďže odporcovia doručenie tohto listu potvrdili), pričom tak odporcovia boli v zmysle cit. ust. § 563 OZ povinní svoj dlh vo výške 950,89 eur titulom vrátenia pôžičky navrhovateľovi uhradiť dňom nasledujúcim, t. j. dňa 13.06.2012. Najneskôr dňa 14.06.2012 sa tak odporcovia dostali do omeškania s plnením svojho peňažného záväzku vo výške 950,89 eur.

Čo sa tak týka uplatneného nároku na zaplatenie úrokov z omeškania, súd mal za to, že navrhovateľovi vzniklo podľa ust. § 517 ods. 2 OZ právo požadovať od odporcov úroky z omeškania vo výške podľa ust. § 3 ods. 1 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom od 01.01.2009 do 31.01.2013 (§ 10c nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z., keďže záväzkový vzťah medzi účastníkmi vznikol uzavretím zmluvy dňa 14.06.2011, t. j. pred 01.02.2013, teda účinnosťou nariadenia Vlády SR č. 20/2013 Z. z.), t. j. vo výške 9 % ročne (keďže k prvému dňu omeškania odporcov so zaplatením ich peňažného záväzku, t. j. ku dňu 14.06.2012 bola základná úroková sadzba ECB vo výške 1 %, o čom má súd vedomosť zo svojej činnosti, § 121 O.s.p.) zo sumy 950,89 eur (ku dňu 14.06.2012 boli odporcovia v omeškani s úhradou svojho peňažného záväzku len v rozsahu sumy 950,89 eur, keďže posledná úhrada z ich strany bola vykonaná dňa 20.01.2012) od 14.06.2012 do zaplatenia. V ostatnom uplatnenom rozsahu navrhovateľovi právo na zaplatenie úrokov z omeškania nevzniklo.

Pokiaľ ide o časť návrhu, ktorou si navrhovateľ uplatnil právo na zaplatenie zmluvnej pokuty (po čiastočnom späťvzátí návrhu v tejto časti v rozsahu sumy 224,40 eur na pojednávaní dňa 17.01.2014 a zastavení konania v tejto časti uznesením súdu č. k. 6C/304/2013-48 zo dňa 12.05.2014) vo výške 168,30 eur (za 3 mesiace, za každý mesiac sumu 56,10 eur), súd na daný prípad aplikoval ust. § 544 OZ. Súd je však toho názoru, že navrhovateľ nepreukázal platné uzavretie písomnej dohody zmluvných strán o zmluvnej pokute, ako to predpokladá ust. § 544 ods. 2 OZ. Táto zmluvná pokuta medzi účastníkmi konania nebola písomne dojednaná priamo v zmluve o úvere č. 320111352. Záver o jej písomnom dojednaní možno hľadať v znení ust. čl. 3 Obchodných podmienok, ktoré udáva, že pokiaľ dlžník/spoludlžník nesplní svoj záväzok podľa čl. II. zmluvy, je veriteľ oprávnený požadovať od dlžníka/spoludlžníka zároveň zmluvnú pokutu vo výške 3,3 % z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov a vo výške 3,1 % z istiny pri úvere poskytnutom na 7 mesiacov, a to za každý začatý mesiac omeškania až do zaplatenia celkovej dlžnej čiastky, pričom zmluvná pokuta je splatná v okamihu, keď sa dlžník dostal do omeškania s úhradou ktorejkoľvek splátky.

Súd sa tak v zmysle svojej povinnosti z úradne moci zhodnotiť neprijateľnosť zmluvnej podmienky a chrániť spotrebiteľa pred záväzkom voči nečestnej podmienke (k tomu rozsudkom Európskeho súdneho dvora z 27.06.2000 v spojených prípadoch C-240/98, C-241/98, C-242/98, C-243/98 a C-244/98, Océano Grupo Editorial SA proti Roció Murciano Quintero und Salvat Editores SA proti José M. Sánchez Alcón Prades, José Luis Copano Badillo, Mohammed Berroane a Emilio Vinas Feliú) zaoberal otázkou (ne)prijateľnosti predmetnej zmluvnej podmienky o zmluvnej pokute.

Zmluvnú podmienku možno považovať za neprijateľnú za podmienky, že spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a zároveň nebola so spotrebiteľom individuálne dojednaná. (cit. § 53 ods. 1 OZ)

V kontexte uvedeného sa súd považuje za potrebné vyjadriť k otázke individuálneho dojednania zmluvnej podmienky uvedenej v dotknutom ust. čl. 3 Obchodných podmienok, ktoré boli neoddeliteľnou súčasťou medzi účastníkmi uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX. Za individuálne so spotrebiteľom zo strany dodávateľa dohodnutú zmluvnú podmienku možno považovať len takú, ktorej obsah bol predmetom rokovaní medzi účastníkmi zmluvy v procese jej kontraktácie a jej znenie bolo napokon spoločným konsenzom oboch zmluvných strán vyplývajúcim z týchto rokovaní. Inými slovami povedané, na to, aby mohla byť zmluvná podmienka považovaná za individuálne dojednanú medzi účastníkmi spotrebiteľskej zmluvy, nestačí len to, aby spotrebiteľ mal možnosť s vopred dodávateľom pripravenou a formulovanou podmienkou, či už vyjadriť svoj súhlas, alebo svoj nesúhlas, a to či už začiarňnutím takejto možnosti vo vopred pripravenom formulárovom texte zmluvy, alebo svojím podpisom pod takýmto textom, ale aby ešte v samotnom procese kontraktácie bol schopný pochopiť jej význam a následne bez akýchkoľvek ďalších podmienok sa mohol slobodne rozhodnúť, či takúto podmienku prijíma alebo nie. Len takýto výklad podľa názoru súdu korešponduje so znením, zmyslom a napokon aj cieľom právnej úpravy zakotvenej v cit. ust. § 53 ods. 2 OZ (ako aj v ust. čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993). Navrhovateľ však takýto spôsob kontraktácie zmluvnej podmienky o zmluvnej pokute nepreukázal (neuniesol dôkazné bremeno podľa ust. § 120 ods. 1 O.s.p.

v spojení s cit. ust. § 53 ods. 3 OZ, ktoré prezumuje vyvrátiteľnú právnu domnienku o tom, že zmluvné dojednanie v spotrebiteľskej zmluve sa nepovažuje so spotrebiteľom za individuálne dojednané, ktorú právnu domnienku môže dodávateľ vyvrátiť, ak preukáže opak).

Podľa názoru súdu je tak v ďalšom možné považovať dotknuté ustanovenie čl. 3 Obchodných podmienok za v rozpore s cit. ust. § 53 ods. 1 v spojení s ust. § 53 ods. 4 písm. k) OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku) a teda v zmysle ust. § 53 ods. 5 OZ za neplatné. Z hľadiska pôsobenia zmluvnej podmienky dospel tak súd k záveru, že táto spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Súd dospel k záveru, že zmluvná podmienka, ktorá zaväzuje spotrebiteľa (odporcu) na zaplatenie sankcie - zmluvnej pokuty ako opakujúceho sa plnenia, ktorého mesačná výška zodpovedá v percentuálnom vyjadrení 3,3 % z istiny (zrejme poskytnutej sumy 1.700,- eur) a v peňažnom vyjadrení sume 56,10 eur mesačne (3,3 % x 1.700,- eur = 56,10 eur) a ktorej ročná výška tak zodpovedá v percentuálnom vyjadrení 39,60 % z istiny úveru (3,3 % x 12 mesiacov = 39,60 %) a v peňažnej sume 673,20 eur (56,10 x 12 mesiacov = 673,20 eur) bez ohľadu na celkovo dlžnú sumu (ktorá mohla byť v konkrétnom prípade napr. vo výške 1,- euro, v takomto prípade by mal spotrebiteľ povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu za jeden mesiac vo výške 56,10-násobku dlžnej sumy, čo je bez pochybností zjavne neprimerané), takúto nerovnováhu bez akýchkoľvek pochybností spôsobuje.

Ak teda zmluvná pokuta nebola platne dojednaná medzi účastníkmi, nemôže sa na základe absolútne neplatného zmluvného dojednania domáhať navrhovateľ zaplatenia predmetnej zmluvnej pokuty vo výške 168,30 eur a rovnako súd nemohol na tento prípad aplikovať ani ust. § 545a OZ, keďže výšku neplatne dojednanej zmluvnej pokuty (pričom ide o absolútnu neplatnosť, ktorá pôsobí s účinkami ex tunc, t. j. od samého počiatku) nemožno súdom moderovať (znižovať).

Cit. ust. § 53a ods. 1 OZ zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú. Takáto zmluvná podmienka je neplatná. Jej ďalším používaním dodávateľ vytvára protiprávny stav navyše zákonom explicitne zakázaný a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom. Ak by súd priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu a popieranie vysokého záujmu EÚ a práva EÚ na ochrane práv spotrebiteľa. Zákaz používania vychádzajúci z právoplatného rozsudku súdu sa týka celého textu predmetnej zmluvnej pokuty a zmluvnej podmienky ako celku.

Súd má zo svojej činnosti vedomosť, že rozsudkami Okresného súdu Žilina č. k. 6C/342/2013-31 zo dňa 18.03.2014, č. k. 6C/7/2014-27 zo dňa 28.03.2014, č. k. 6C/81/2014-31 zo dňa 20.05.2014, č. k. 6C/83/2014-26 zo dňa 20.05.2014, č. k. 6C/97/2014-30 zo dňa 20.05.2014, 6C/112/2014-29 zo dňa 13.06.2014 a 6C/113/2014-27 zo dňa 06.06.2014, ktoré už nadobudli právoplatnosť, bolo rovnaké zmluvné dojednanie (ako v prejednávanej veci ust. čl. 3 Obchodných podmienok) vyhlásené za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Vo všetkých uvedených konaniach bol navrhovateľ v postavení navrhovateľa, teda musí mať o týchto rozhodnutiach vedomosť. Aj z tohto dôvodu súd nemohol priznať takémuto nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty uplatnenému navrhovateľom v prejednávanej veci právnu ochranu. Zároveň v zmysle ust. § 153 ods. 4 O.s.p. súd uviedol neplatnosť tejto zmluvnej podmienky vo výroku tohto rozsudku.

S poukazom na uvedené dôvody súd návrhu vyhovel v časti o zaplatenie sumy 950,89 eur (zostatok nesplatennej istiny pôžičky) spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 950,89 eur od 14.06.2012 do zaplatenia a v ostatnej časti návrh zamietol, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku. Podľa ust. § 151 ods. 3 O.s.p., v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane s tým, že lehota troch pracovných dní plynie od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

O trovách konania súd rozhodol s poukazom na väčší počet účastníkov a pôvodne aj väčší počet uplatnených nárokov navrhovateľom podľa ust. § 151 ods. 3 O.s.p. tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 O.s.p., skutočností alebo dôkazov, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2 O.s.p.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z. z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).